היינו ת"ק. ות"ק מוכח איכא ביניייהו דהא ת"ק מצריך י"ב חדש וכשב"ג קאמר דכשגמטה בזה הגיע יחמיש בהן בגת בכתה ת"ל דמ"ק הוא מסוף גת לתחלת גת וחסר משנה כל ימי משך הגת וי"ל דס"ל דת"ק לא מחמיר מפי מ"ב חדשי לבנה וכישול פירות הולך

ר' אמי מ"ר פ"ח מכלי מלכות מעורות הלי (כמ) כ"ד סמג לאוין קמח מוס"ע יו"ד סי' קלח פרי ו:

מז ב מיי' שם ופ"ח מכלי מוקלת מאכלין כלי"ח סמג שם שם:

מז ג ד מיי' פ"ח מכלי מאכלי איסורי ביאה כלי"ח זס"ק שם הל' יט סמג לאוין קיח מוס"ע יו"ד סימן קלב וס"ע אס"ע סי' סג סעי' ח [ובכה מלאכת מעשות פ"ב דף לה:]:

יז ה מיי' שם פ"ט הלי"ח יחיח ומיי' שם פ"ד הלכ' סמג שם מוס"ע יו"ד סי' קמו סעי' ח [ובכה מלאכת מעשות פ"ב דף רסח:]:

—◇◇◇—

מוסף רש"י

העקלים. כלע"ז ריכוס"ש וכולכן מוחכ מריכות הכמוס שלא יכמוכו הכמגים מכוכב הקוכב. וכן אמר פירש מקליס הכמוכות כמן כגון לעקל כיס הכר, עכשיו כמין קוכה מכוכנגת בכמגדה ואמרי מכיכות כמיכים עמן הגמת בכמוכו עקל ומכיס עליו קוכב ומכנכיו לכוכות כמקבה הגמר (ע"ז עה.). של בצרים. מכנכים, ושל בצבוע. קנכוכ, כלעי מיכי וכעו מיכוכ בלמר וכמיכ (מס). שלי שיבא. פייוי"ר, ושל בגמי. יוכ"ק, כלעי מוכמ (מס). חרבי ואפלי. מגגא לגא מעמים שהן יוחר מי"ב חודש כגון לחפלי, ומעמים שהן מחמת כגון בחרבי (מס). חולכן במי זיתים. ה"ג כמוכמגמ מולכן בכרחמין לו מולכן במי זיתים, לכך לבגלו זיתים לכיות רכין לכוכות שומכן. מולכן, כמו (מחמיס לו:) כמולכו ולמשיכה (מס). שמימיו רודפין. מוכפין, כלעי מיכי וכמה. מיכמן מס, עוכה, ולקגן מחרכ כמה עוכה (מס). הדורי אפירכא. לאומוכי מבכיית מאיכה יוכיה לכל (מוכין מו:). אוחיב ממתני. שכגורה בגבמ"ד בפי כולם (מס). מעשה רב. גמילף מיכ. לכיון דכמיכ לחעבר עוכלא לקולא ש"מ הלכמא היא (מגמ מס: וכמי"ל מס כמ). כדמסיק חעלא מבי כרבא. כמה שמעלה הכוכל ברגליו כמלוכים על מדה מיל (יומא מג:). לבו נוקפו. קולס מיאס (לעיל יב.).

תוספי הרא"ש

רשב"ג היינו ת"ק. תיכה מאי קשיא ליה הא רשב"ג שרי בגת לגת אע"ג דזמן בציר נמשך חדש או חדשים ונשתהיה האיסור בכלי כל זמן הבציר ולוכא ר"ב חדש שנתרוקן הבלי מן האיסור ר"ל דשמיטא ליה דמגת לגת דקאמר רשב"ג היינו מתחלת גת לתחלת גת או מסוף גת לסוף גת דא' מסוף גת לתחלת גת אין זה דבר מצוים ושיעור שוה דבשנה אחת יש ענבים הרבה ונמשך הבציר זמן בחל ומעמים שאין ענבים בגת לגת הן מחות שם מ"ב חדש ורשב"ג מגת לגת הן יותר ומשיב שפיר דבי מסיים דרוב שנים הפירות מתבשלים אחר חדש חמה: **רב** דשמואל דאמרי תרוייהו דהלכתא בתרא בעילת מצוה ופרש. הוא דאמר רב לפרנסיהן קאמר. ומי' פ"ק הלכתא כרבנתי: **וכולם** שהיו שפעות דם צריכות לבדוק עצמן. פרש"י אם נשתנה הדם. והה"נ בתוך ד' לילות אם ראתה מחמת תשמיש לילה הראשונה דם שאינו אדום כדם נדה לאחר ראתה דם בלא תשמיש דם אדום כדם נדה מטמאה כראשונה בפ"ק נשתנו מראה דמים שלה מטמאה. הלכך אם היתה שופעת מלילה הראשונה שמשכה עד לאחרת דע"א דדם בתולים הוא. א"ה אם נשתנה לחיות אדום כדם הנדה מטמא. וסיתו אם בשעת תשמיש ראתה דם אדום ומזוהם כדם נדה דחלינן ליה בדם בתולים כיון דמחמת תשמיש ראתה לאחרת בלא תשמיש שאינו אדום כדם נדה אי ראתה דם אדום ומזוהם כדם נדה מחרתא כיון בלא נשתנה אלא ראתה מראה דם זה בשעת תשמיש. ותץ דרישא אינו אמ' כרבנן דבמשנך דלא חיישי לשינוי מראה דמים דבמיטא דוקא מליני בימים שב"ה מיסיפין על ב"ש. ולהלן ומפרש דאיך מחמיר דאשר ראיות שבין ב"ש לב"ה כגון תינוקת שלא הגיע זמנה לראות דמ' לילות עד שתחזה חמכה ותגיע זמנה לראות ולא ראתה מליה הראשונה מביאת עד סוף הלילה דב"ש מסמאין אפ' ראתה בשעת תשמיש דם שאינו אדום כדם הנדה אלא דיחת קצת ואינו מזוהם ומראהו כדם בתולים. וב"ה מטהרים אפ' ראתה מחמת תשמיש דם אדום ומזוהם כדם נדה. ואפילו שלא מחמת תשמיש אם לא נשתנה. וד' מאיר מחמיר דאם ראתה בהם דם אדום ומזוהם כדם נדה שלא בשעת תשמיש. אע"פ שראתה מראה דם זה בלילה ראשונה בשעת תשמיש או אפ' בשעת תשמיש בפ' ראתה דם אדום ומזוהם לאחר ד' לילות ויש מטמא אבל אם ראתה דם שאינו אדום ומזוהם בין בשעה תשמיש בין שלא בשעת תשמיש [מחמת] כב"ה: **ורבא** כל מראה דם אדום אם עד שתחזה המכה. אע"ל ד' לילות בתגיע ולא ראתה אף אם ראתה דם אדום ומזוהם בשעת תשמיש או שלא